

دعا، یک ابزار فیض

نویسنده: کریستوفر جی گوردون

مسیحیان سعادت بزرگ قرار گرفتن جسورانه در مقابل عرش فیض و سخن گفتن با خداوند را دارند. به این ارتباط بین ما و خداوند دعا گفته می‌شود. ایمان دارن می‌توانند صدای خود را به گوش خداوند برسانند و دعوت شده‌اند تا اندیشه‌ی خود را به خداوند واگذارند زیرا که توجه خداوند به آنها عالی‌ترین برکات است. با این حال، دعا یکی از نادیده گرفته شده‌ترین اصول مسیحیت در عصر ما است. جی.سی. رایل یک بار گفت: "بله: تعداد کمی دعا می‌کنند! این فقط یکی از مواردی است که به عنوان یک امر طبیعی فرض شده‌است، اما به ندرت انجام می‌شود. چیزی که به خود هر شخص مربوط است، اما در حقیقت کمتر کسی آن را انجام می‌دهد." اگر این ارزیابی بتواند در عصر ما نیز انجام گیرد، پیامدهای مسیحیت بدون دعا چیست؟ آیا ماموریت کلیسا امروز از فقدان دعا رنج می‌برد؟ آیا مسیحیان در تقدس خود رشد نمی‌کنند زیرا تعداد کمی از آنها برای تقدیس شدن از خداوند درخواست کمک می‌کنند؟

تقریباً در سطح جهانی، افراد از مشغله‌ی زندگی خود شکایت دارند. خانواده‌ها دور میز شام جمع نمی‌شوند و به تمرینات ورزشی، آموزش موسیقی و فعالیت‌های مختلف دیگر می‌پردازند. ما دارای بهترین امکانات مدرن هستیم با این حال خود را با "قرارهای" بی پایان رنج می‌دهیم. بی‌قراری عصر ما نشانگر اولویتهای اشتباه است. ما وقت خود را صرف انجام کاری می‌کنیم که بیشتر از همه برای آن ارزش قائل هستیم، اما دعا در بالای این لیست جای ندارد. با این حال، وقت داریم که آشکارا در مورد بسیاری از مشکلات که جامعه‌ی ما با آن روبرو است، سخن بگوییم. شبکه‌های اجتماعی به مسیحیانی که از وقت خود برای ابراز سرخورگی از "شرایط فعلی" به جهانیان استفاده می‌کنند تمایلی ندارند. بله، ما در روزهای اندوه‌باری زندگی می‌کنیم. از شکست اخلاقی جامعه تا زوال روحانی کلیسا، مشکلات بی‌پایان است. همه در حال سخن گفتن هستند، اما چه کسی این چیزها را با دعا نزد خداوند می‌برد؟ اگر ارزیابی رایلی در یک قرن و نیم پیش کاملاً درست باشد، در مورد دوران ما چه می‌توان گفت؟ اینکه "به ندرت کسی" برای رهایی افراد در دعا به حضور خداوند می‌رود؟

نگارش این مقاله کاری بس دشوار می‌نمود اگر اطمینانی از یاری خداوند از طریق دعا نداشتیم. با این حال، کتاب مقدس مکرراً این اطمینان را به ایمان دارن می‌دهد که خداوند دعاها را می‌شنود (برای مثال، پیدایش ۱۱:۱۶؛ خروج ۲:۲۴؛ مزمور ۳: ۴). حقیقت قابل توجه در مورد دعا این است که خداوند خواستار عطا کردن فیض و روح القدس خود به ما است هنگامی که از این طریق به او وابسته هستیم. دعا ابزار فیض از طریق روح در زندگی ما عمل می‌کند. از آنجا که خداوند به ما وعده‌ی گوشه‌ی شنوا داده است، دعا باید بالاترین اولویتهای زندگی مسیحی باشد. مسیحی بدون دعا یک مسیحی ناتوان است. به همین دلیل، هر نسلی باید در تلاش باشد تا دعا را اولویتهای زندگی خود قرار دهد.

فراخواندن همه‌ی مسیحیان به دعا

هنگامی که از ابزار فیض سخن می‌گوییم، مهم است که بین ابزار جزئی‌تر فیض به‌عنوان چیزی که خداوند از طریق کلام و عشای ربانی به ما عطا می‌کند و ابزار کلی‌تر فیض که از طریق دعا کردن ما است، تمایز قائل شویم. این تمایز اهمیت دارد تا در نظر داشته باشیم که دعا پاسخ ما به فیضی است که از کلام خداوند دریافت می‌کنیم. با این حال، این امر از خوانده شدن مسیحیان به دعا نمی‌کاهد، زیرا که خداوند فیض خود را به کسانی که دعا می‌کنند، عطا می‌کند. هنگامی که شاگردان نزد عیسی آمدند و از او خواستند تا به آنها دعا کردن را بیاموزد، عیسی با گفتن "هنگامی که دعا می‌کنید..." به آنها پاسخ داد. خداوند بیان فرمود که دعا یک امر عادی در زندگی مسیحیان است. نیاز بزرگ مسیحیان در روزگار ما این است که در اعتقاد و انگیزه‌ی خود نسبت به دعا احیاء شوند.

کتاب مقدس به دلایل مختلف ما را به دعا کردن می‌خواند. در دوم قرن‌تیا ۱۲: ۷-۱۰، پولس مسیحیان قرن‌تس را با نمونه قرار دادن زندگی خود و رنج‌هایش به دعا تشویق می‌کند. به پولس "خاری" در جسم داده شد که زندگی او را با رنج همراه کرده بود. به ما گفته نشده که آن خار چه بود، اما پولس می‌خواست قرن‌تیا دربار‌ه‌ی وابستگی خود به خداوند فکر کنند. خار می‌تواند هر چیزی که توان انسانی ما را از میان ببرد باشد: قدرت، سرطان، نزاع، درد، از دست‌دادن - همه‌ی اینها و موارد دیگر. همان‌طور که پولس سه بار برای نجات فریاد برآورد، عیسی پاسخ پولس را داد و فرمود: "فیض من تو را کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می‌گردد." (دوم قرن‌تیا، ۹:۱۲). بله، پولس فیض حقیقی را از جانب خداوند از طریق دعا، دریافت نمود. در ضعف، فیض مسیح شامل حالش شد، و او نیرو گرفت.

دعا همچنین ابزاری برای به شباهت درآمدن ما به مسیح و استوار ساختن مقدسین به عنوان خادمین اوست. وجود پیوسته‌ی گناه در زندگی ایمان‌داران به این هدف می‌تازد. به همین دلیل است که دعا بسیار برای مسیحیان در روند تقدس ضروری است. یقیناً خواننده‌ای در این لحظه وجود دارد که دل‌سرد شده و به شدت با گناه شخصی دست و پنجه نرم می‌کند. این می‌تواند یکی از گیج‌کننده‌ترین تجربه‌ها برای مسیحیان باشد. اگر قدرت رستخیز مسیح در ما باقی مانده‌است، چرا در بیشتر مواقع توسط گناهان در زندگی خود مغلوب می‌شویم؟ این تنازع‌ی است که پولس در رومیان ۷ توصیف می‌کند.

با این حال، در رومیان ۸، پولس به ما یادآوری می‌کند که مسیحیان دارای امتیاز فرزندخواندگی هستند تا ناله‌ی، "ابا! پدر!" سردهند. هنگامی که این کار را انجام می‌دهیم، به ما وعده‌ی یاری روح‌القدس داده شده که (۱) گناه را در زندگی ما می‌کشد (آیه ۱۳)، (۲) "همان روح بر روح‌های ما شهادت می‌دهد که فرزندان خدا هستیم." (آیه ۱۳)، و (۳) ما را در ضعف‌هایمان یاری می‌کند زیرا برای ما در دعا شفاعت می‌کند (آیات ۲۶-۲۷). این وعده‌های شگفت‌انگیز در نتیجه‌ی اطمینان از هدف مقدرشده‌ی خداوند برای به شباهت مسیح درآمدن ما است (آیه ۲۹).

اینها کمک‌های عالی پدر آسمانی می‌باشد که از طریق عمل روح‌القدس به ما عطا می‌کند زیرا که در دعا به او وابسته هستیم.

اینکه مزایای فیض و روح‌القدس در حقیقت از طریق ابزار دعا به ما عطا شده است دلیل پرسش و پاسخ هایدلبرگ هستند، که سوالات خود را برای پنجاه و دو یکشنبه تقسیم‌بندی می‌کند. به شکلی که شبانان در حین موعظه در طول یک سال بتوانند از این پرسش و پاسخ استفاده کنند. یعنی برای هر یکشنبه بخشی اختصاص داده شده است تا مسیحیان را در مورد دعا کردن به تامل واداشته و تشویق نماید.

چرا مسیحیان نیاز به دعا دارند؟ زیرا دعا مهم‌ترین بخش شکرگذاری است که خداوند از ما می‌خواهد. و همچنین به این دلیل که خداوند فیض و روح‌القدس خویش را فقط به کسانی عطا می‌کند که پیوسته و با اشتیاق قلبی این هدایا را از خداوند می‌طلبند و به خاطر آنها از او شکرگزار هستند (هایدلبرگ ۱۱۶).

در جدال با گناه، خداوند ما را دعوت می‌کند تا با دعا نزد او برویم، و او با عطا کردن روح خویش که فعالانه ما را تقدیس می‌کند، پاسخ می‌دهد. دعا گذرگاه پراهمیتی است که از طریق آن خداوند این تطابق را انجام می‌دهد تا ما هر چه بیشتر و بیشتر شبیه‌شدن به عیسی را آغاز کنیم.

احیاء دعای شبانی

اگرچه دعا شخصی یک ضرورت در زندگی مسیحی محسوب می‌شود، اما طرق دعا نیز وجود دارد که خداوند برای کمک به مسیحیان عطا کرده است. عیسی به‌طور خاص از خانه‌ی پدر خویش به‌عنوان خانه‌ی عبادت سخن گفته است. یکی از بزرگ‌ترین مصیبت‌ها در مسیحیت آمریکایی، از میان رفتن دعای شبانی است - دعایی که توسط شبان به نیابت از افراد در طی پرستش روز خداوند انجام می‌شود. برای صدها سال، دعای جمعی یک عنصر ضروری در پرستش کلیساهای پروتستان بود. امروزه، این دعا با اختصاص یافتن زمان بیشتری به موسیقی جایگزین شده است. توجه اندکی به دعای جمعی در پرستش می‌شود.

چیزی سودمند از نظر روحانی برای قوم خداوند، هنگامی که برای پرستش جمعی گردهم می‌آیند وجود دارد که در هیچ جای دیگری یافت نمی‌شود. خداوند وعده داده است که با مردم خویش به شیوه‌ای خاص دیدار کند. به همین دلیل است که دعا عنصری مهم در پرستش جمعی به شمار می‌رود. همان‌گونه که خواندن شخصی کتاب مقدس جایگزین دریافت ابزار فیض در موعظه‌ی کلام خداوند نمی‌شود، دعای شخصی نیز نمی‌تواند جای برکت دعای جمعی روز یکشنبه را بگیرد. هنگامی که خادم دعا می‌کند، او به نیابت از افراد حاضر، به عنوان سفیر مسیح سخن می‌گوید. با یک صدا، قلب‌های افراد با یکدیگر یگانه می‌شوند در حالی که دعای آنها به آسمان و به حضور خداوند بلند کرده می‌شود.

من دعای شبانی را یک برکت بزرگ می‌دانم. اگر رایل درست بگوید که تعداد کمی در زندگی روزمره دعا می‌کنند، به کمی فکر کنید که خداوند به ما هنگامی که برای دعا جمع می‌شویم عطا می‌کند. در پرستش جمعی، خود را از مشغله‌ی زندگی رها می‌کنیم و در دعا قلب‌های خود را به یکدیگر پیوند می‌دهیم همچنان که توسط خادم برگزیده‌ی خداوند هدایت می‌شویم. شبان ما را در ستایشی مناسب، در اعتراف گناهان، در ستودن ملکوت خداوند، در شکرگزاری برای هدایای خوب خداوند، و در نیازهای خاص کلیسا، هدایت می‌کند. خداوند آماده است تا دعا‌های بندگانش را از طریق خادم خود، بشنود. دعای جمعی یکی از پر برکت‌ترین بخش‌های پرستش است. اگر کلیساهای ما بخواهند تاثیرگذاری بیشتری در خدمت انجیل داشته باشند، باید جایگاه مناسبی برای دعای شبانی در نظر بگیرند.

دعا یکی از عظیم‌ترین برکاتی است که خداوند به ایمان‌داران به عیسی مسیح عطا کرده است. دعا ابزاری است برای لذت بردن شما از خدای خود همان‌گونه که برای آن آفریده شده‌اید. شاید آنچنان که باید دعا نمی‌کنیم زیرا یاد نگرفته‌ایم تا از خداوند در دعا آن‌طور که باید، لذت ببریم. با خدای خود سخن بگویید؛ او تمایل دارد شما از این مشارکت لذت ببرید. "و تمام اندیشه‌ی خود را به وی وا گذارید، زیرا که او برای شما فکر می‌کند." (اول پطرس ۷:۵). خداوند به دعای شما گوش می‌کند یقیناً بیشتر از آنچه که در طلب آن دعا می‌کنید (هایدلبرگ ۱۲۹). چه خداوند بخشنده‌ای، او که خود را به شما در انجیل پسر خویش عرضه کرد. هر ستایش و هر باری که بر دوش دارید، در دعا نزد خدای خویش برده و منتظر او باشید، زیرا او خداست، خدایی که دعای ما را اجابت خواهد نمود. (مزمور ۹:۶).

کشیش کریستوفر جی گوردون شبان کلیسای اصلاح‌یافته‌ی یونایتد اسکونددو در اسکونددوی کالیفرنیا می‌باشد، وی معلم برجسته‌ی برنامه‌ی رادیویی *Abounding Grace* است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.